

Divuit, són divuit i començo un llarg viatge fent equilibris cap un futur incert.

Cerco tresors, amb la motxilla plena d'il·lusions, els records d'infantesa m'acompanyen: les olors, els colors d'un temps de meravelles, els contes de fades i de pirates, cançons de saltar a corda i la capseta que el ratolí de les dents va omplir de màgia.

Dins meu crida una veu rebel, és urgent fer camí, no cal ser prudent, s'han de tocar els somnis i fer-los realitat.

No cal mesurar les paraules ni el temps, si caic ja m'aixecaré. Només he d'estar en el lloc adequat en el moment precís, escoltar i aprendre el millor de la gent i volar, volar ben amunt....

Des d'avui, caldrà mirar de créixer i fer les coses ben fetes. Portar la brúixola, i seguir cap al nord assumint dies de pluja i dies de vent amb entusiasme. Caldrà prendre decisions inquietants, difícils, perilloses i superar dificultats en silenci, amb neguit i amb valentia. La vida em crida dolces melodies a cau d'orella. És un regal, una sorpresa constant i caldrà cuidar-la i estimar-la. Cada gest serà important ja que quedarà gravat, escrit al llibre de la meva història.

..... I em menjaré el món com si fos el pot de mermelada de gerd, a cullerades petites, a poc a poc, assaborint-les de mica en mica perquè s'allargui el temps de gaudir-ne.

.... i duré la lluna dins els ulls mentre passen vetllades cantant vora el foc.

Temps de companyonia, de projectes, de pors, de desencisos, de lluites, de guanys, de petons amb olor de mandarina...

Ompliré l'agenda de dibuixos i de mapes que em faran caminar per mons propers i llunyans, àvid de coneixença com estic, i faré vibrar les cordes de la guitarra omplint de ponts els dies, com una teranyina fràgil i sòlida que em porti cap al futur.

Un futur d'esperança i saviesa. El futur dels dinou.